

Szalapa, 1907. augusztus 13. – Tatabánya, 1968

Apja gazdasági napszámos volt. Hat elemi osztályt végzett, tíz évesen napszámos, kőműves tanuló volt. 1929. novemberben Tatabányán a VII. számú bányaüzemben kapott munkát, szállító bányacsillás, majd vájár munkát végzett 1945-ig. 1945. áprilisban lett a Magyar Kommunista Párt tagja, megválasztották az üzemi bizottság elnökévé, rendező gárda parancsnoka lett. 1946. novembertől két hónapos pártiskolát végzett, nyáron megválasztották a bányász szakszervezet vezetőségi tagjává. 1947. márciustól 1948. februárig termelési bizottság vezetője, majd 1949. februárig városi bányász szervező titkár, majd körzeti párttitkár volt. 1949. november és 1950. szeptember között a Földtani és Bányászati Kutató Központ elnöke, majd 1952. januárig a tatabányai Szénbányászati Tröszt termelési osztály vezetője, ellenőrzési osztályvezető, áprilistól a XII. akna vállalati igazgatója, majd októbertől a tatabányai Anyagellátó Vállalat munkaügyi osztályvezetője. 1953. márciusban visszatért a bányába, 1955. októberig a XII. akna vájáraként dolgozott, majd párttitkár volt. 1956. novemberben megválasztották az MSZMP tatabányai intézőbizottsága elnökévé, 1957-től az MSZMP tatabányai városi titkára volt. 1958. november 16-án a Hazafias Népfront Komárom megyei listáján pótképviselővé választották, behívására 1959. július 29-én került sor.